

РЕШЕНИЕ

№ 27925

гр. София, 20.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **9372** по описа за **2024** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на директора на Агенция за държавна финансова инспекция, срещу Решение № 3753 от 17.08.2024 г., постановено по АНД № 15294/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 20-ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) №11-01-387/23.08.2023 г. на директора на Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ), с което на основание чл. 53 от ЗАНН, чл. 255а, вр. чл. 261, ал. 2 от Закона за обществените поръчки (ЗОП) е наложено административно наказание „парична глоба“ в размер на 1000 лева на Г. В. П. за нарушение на чл. 110, ал. 1, т. 9 от ЗОП.

В касационната жалба се твърди, че решението на въззивния съд е неправилно поради нарушение на материалния закон. Касаторът сочи, че въззивният съд се е позовал едностранно и въз основа само на депозираните от жалбоподателя възражения. Излагат се доводи, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на П., тъй като последният е бил наясно, че ще има реорганизиране на Въоръжените сили на РБ и въпреки това е предприел действия за сключване на обществена поръчка преди това да се случи, която впоследствие е прекратил именно заради тази реорганизация. Претендира присъждане на юрисконсултско

възнаграждение.

Отвратната страна – Г. В. П., чрез процесуалния си представител – адв. Р., оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на СГП счита решението на СРС за правилно и обосновано.

Административен съд – София - град, X. касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и при спазване на преклузивния 14-дневен срок. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо - произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена надлежно жалба.

Споделя се установената от СРС фактическа обстановка, поради което счита, че не е нужно да я преповтаря. Въззивният съд е приел, че НП е издадено в предвидените в ЗАНН срокове и съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 57 от ЗАНН, но че извършването на нарушението от страна на Г. В. П. не е безспорно доказано.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно при съобразяване на следното:

Съгласно чл. 110, ал. 1, т. 9 от ЗОП възложителят прекратява процедурата с мотивирано решение, когато са необходими съществени промени в условията на обявената поръчка, които биха променили кръга на заинтересованите лица. Според константната съдебна практика на ВАС, инкорпорирана в Решение № 7301 от 12.06.2024 г. на ВАС по адм. д. № 2256/2024 г., IV о., Решение № 7750 от 24.06.2024 г. на ВАС по адм. д. № 4682/2024 г., IV о., Решение № 8430 от 8.07.2024 г. на ВАС по адм. д. № 4239/2024 г., IV о., за да намери приложение цитираната разпоредба е необходимо кумулативното наличие на две предпоставки, а именно: да са необходими съществени промени в условията на обявената поръчка, които от своя страна да водят до промяна на кръга на заинтересованите лица. Наред с това, видно от текста на чл. 110, ал. 1 от ЗОП, решението на възложителя за прекратяване на процедурата следва да бъде мотивирано по начин, по който еднозначно да обосновава тази необходимост от такива съществени промени в условията на възлагане, които да водят и до промяна и на кръга заинтересовани лица.

Както правилно е установил СРС, видно от приложена по делото справка за отговорните длъжностни лица в Министерство на отбраната, Г. В. П. е бил министър на отбраната на Република България от 12.05.2021 г. до 13.12.2021 г. С Решение изх. № 2146125/24.03.2021 г., на министърът на отбраната – тогава К. К., била открита процедура по ЗОП за възлагане на обществена поръчка с предмет: „Доставка на хранителни продукти и напитки по обособени позиции“ за военните формирования със съответни параметри и разделена на обособени позиции по региони (X., С. З., Я., С., П., С., П., П., С., С., В., Ш. и Б.), със срок на поръчката от 36 месеца и прогнозната стойност 26 355 738,31 лв. без ДДС.

Основното твърдение на АНО, въз основа на което е образувано административнонаказателното производство спрямо Г. П. е, че последният, като министър на отбраната и възложител по чл. 5, ал. 2, т. 4 от ЗОП, е бил наясно с предстоящи нормативни изменения, които са щели да доведат до реорганизация на

Въоръжените сили и в този смисъл, че възложителят е прекратил обществената поръчка неоснователно и въз основа на обстоятелства, които са му били изначално известни. Следва да се отбележи, че едно лице в качеството си на възложител е открило процедурата по ЗОП /К. К./, но друго лице /Г. П./, макар и със същото качество е прекратил същата процедура. В този смисъл твърденията на АНО, че П. е знаел за предстояща реорганизация на Въоръжените сили, още повече, че не е съобразил същата при откриване на обществената поръчка, не почива на никакви доказателства, а напротив – дори се опровергава от същите.

Следва да се отбележи, че ВАС е категоричен в твърдението си, че „липсва ограничение по отношение на това кога самият възложител може да се самосезира в случай, че констатира грешка, пропуск, нарушение в свой акт или в одобрената документация по обществената поръчка, което би довело до съществени промени на обстоятелствата по нейното възлагане и до противоречия с практиката по прилагане на ЗОП“. /Решение № 8430 от 8.07.2024 г. на ВАС по адм. д. № 4239/2024 г., IV о./ Доколкото законодателят не е обвързал приложението на разпоредбата на чл. 110, ал. 1, т. 9 от ЗОП с определен етап на процедурата, то преценката дали и кога са налице основания за приложението на тази хипотеза са изцяло в ръцете на възложителя на обществената поръчка. С цел, обаче, тези действия на възложителите да не се превръщат в произвол, съгласно чл. 196, ал. 3, вр. ал. 1 от ЗОП, решението на възложителя за прекратяване на процедурата подлежи на обжалване от заинтересованите по см. на чл. 198 от ЗОП лица пред Комисията за защита на конкуренцията относно неговата законосъобразност, включително за наличие на дискриминационни икономически, финансови, технически или квалификационни изисквания в обявлението, документацията или във всеки друг документ, свързан с процедурата.

Правилно СРС е извел, че не е доказано, че Г. П., като министър на отбраната и възложител по чл. 5, ал. 2, т. 4 от ЗОП, е извършил вмененото му нарушение. На първо място, по време на откриване на процедурата, Г. П. не е заемал длъжността „министър на отбраната“ и не е бил длъжен да знае за реорганизацията на Въоръжените сили, още по-малко е имал задължението да съобрази това с предмета на обществената поръчка, каквато не е имал правомощията да открива, в каквато насока са мотивите на АДФИ. От друга страна АДФИ не прилагат доказателства, които да обосновават, че подписаното от П. решение № 125/12.11.2021 г., с което е прекратил процедура за възлагане на обществената поръчка с предмет: „Доставка на хранителни продукти и напитки по обособени позиции“, е било издадено в нарушение на материалния закон и е било отменено като такова, което да е основание за ангажиране на административнонаказателната му отговорност. В настоящия случай е налице единствено възможност, която законът дава и от която Г. П. като министър на отбраната впоследствие се е възползвал. Както бе посочено по-горе, чл. 110, ал. 1, т. 9 от ЗОП предоставя възможност на възложителите на обществени поръчки, в случай че установят грешка, пропуск или нарушение в одобрената документация по обществената поръчка, което би довело до съществени промени на обстоятелствата по нейното възлагане, да прекратят процедурата. Това е направил и Г. П., като министър на отбраната в периода 12.05.2021 г. до 13.12.2021 г.

Тъй като от страна на АДФИ не е доказано вмененото на Г. П., като министър на отбраната и възложител по чл. 5, ал. 2, т. 4 от ЗОП, нарушение, като е отменил обжалваното пред него НП, районният съд е постановил валиден, допустим и

правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

При този изход на спора на ответната страна се дължат разноси, каквито не са претендирани, поради което и съдът не дължи произнасяне в този смисъл.

Водим от горното, Административен съд - София град, X.-ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3753 от 17.08.2024 г., постановено по АНД № 15294/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 20-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.